

Tot Zoens !

Op de Ramblas, onderaan, dicht bij het beeld van Columbus, staan de schoenpoetsers van Barcelona; slordige vrijbuiterrige mannen die beschuldigend wijzen naar je schoeisel en er met zware, gebarsten stemmen op aandringen dat je, voor het te laat is, je schoenen laat reinigen.

Uit natuurlijke schroom liep ik de eerste dagen van mijn verblijf met een boogje om hen heen of wendde grote haast voor, maar er kwam een ogenblik waarop ik om van het gezeur af te zijn besloot om op zo'n offerte in te gaan. Ik ging op een terras zitten en na mijn toestemmend knikje hurkte een slaaf aan mijn voeten en begon te smeren, te borstelen en te poetsen aan mijn spiksplinternieuwe, een paar dagen tevoren in Amsterdam gekochte schoenen.

'Mooie schoenen,' zei hij na een poosje.

'Si,' antwoordde ik in smetteloos Spaans.

'Italiaanse schoenen?' vroeg hij.

'Italiaanse schoenen,' bevestigde ik. Verder wist ik niks.

Plotseling betrok het gezicht van de schoenpoetser en staakte hij zijn bezigheden. Hoofdschuddend tikte hij met zijn vinger op een kreukeltje in het bovenleer van mijn schoen. Daarna bestudeerde hij de onderkant van mijn schoenen en maakte meewarige geluiden. Wat hij daar aantrof scheen ook niet veel soeps te zijn.

Op dat moment was ik verloren. Ik maakte nog een gebaar van niets aan te doen, zo is het leven, alles kreukelt eens, toen zijn gezicht begon te stralen en hij mijn been in een houdgreep nam en op zijn geweldige dij sleurde, zodat ik bijna van mijn stoeltje gleed. Met zijn vrije hand rommelde hij in zijn kistje en bracht een zool te voorschijn die eruitzag als een grote plak drop. Voor ik kon bedenken wat 'Nee, niet doen, meneer' in het Spaans was, begon hij die zool vast te timmeren op de onderkant van de nog maar kort geleden in gebruik genomen schoen. Ook de andere schoen werd in een bliksemactie opgelapt. Al na twee dagen gingen de overbodige nieuwe zolen los zitten, zodat ik me hol flappend door de stad bewoog, als een pinguïn met slecht bevestigde voeten.

Zo'n voorval heeft natuurlijk alles te maken met gebrek aan kennis van de Spaanse taal. Een keer ging ik in hetzelfde land een sigarenwinkel in om postzegels en een envelop te kopen, producten die men zich daar naast de rookwaren kan aanschaffen. Tabacos staat er op zo'n winkel, een woord dat een

beetje doet denken aan het soort Spaans dat je op je eigen houtje verzint als je nog heel jong bent.

Ik wist dat het woord voor postzegel *sello* was en dat een envelop een *sobre* was; er kon dus weinig misgaan, dacht ik. Maar de winkelier keek me wanhopig aan toen ik mijn bestelling had geplaatst en begon weifelend achter zich te tasten naar een sigarettenmerk waarvan hij bijna zeker wist dat het niet bestond.

Later, toen alles op zijn pootjes was terechtgekomen, vroeg ik me af hoe het nu allemaal geklonken zou hebben als het Nederlands was geweest.

Ongeveer zó, vermoed ik.

'Goedegommel: (Dat is mijn ochtend-groet bij het binnenkomen van de winkel.)

'Wat wenst u?' (De winkelier heeft al iets schichtigs in zijn blik gekregen.)

'Twee pestzagels van zus peezzetas en een vanderlop, astamblijf.'

'Wélk merk zei u precies?'

De winkelier begint aan een lange opsomming van zijn sigarettenmerken. Ik begrijp dat er iets niet goed is gegaan.

'Nee, nee, geen sigoeretzums. Ik wil hebben poeszeggers en een ankerdop. Asserbieft.'

De winkelier helpt eerst een paar andere klanten en drukt me dan een doosje lucifers in de hand.

Verdomme, ik spreek het toch zeker duidelijk genoeg uit. 'Poostzeven,' bijt ik hem toe. 'Twee van zus. En een anvulflop.'

Wat kán hij bedoelen? zie ik de winkelier denken. En hij zegt, zijn moerstaal sterk vereenvoudigend:

'Wij deze niet hebben.'

Hij deze niet hebben? Dat wil er bij mij niet in.

'Wat?! U niet hebben portvlegels en een appulloep?'

'Neen. Wij hebben Kameelfilter, Marobórolo en Felipe Maurice. En natuurlijk heerlijke sigaremanze en pipo-tabakkos.'

Gelukkig komt er nu een klant binnen die ook postzegels moet hebben en ik begin opgewonden knikkend op de te voorschijn gebrachte zegels te wijzen. De winkelier begrijpt me en even later heb ik er twee van zus te pakken en kort daarop mijn anvulflop. 'Muy bien, muy bien,' zegt de winkelier zoals men tegen een kind spreekt dat een eenvoudige optelsom tot een goed einde heeft gebracht.

'Hel god, hel god,' echo ik tevreden.

En met een welgemeend 'tot zoens' verlaat ik de zaak.

In dit zomerbericht

Zomergroet

Van de voorzitter Jaap Breunesse 3

Waarom wordt uw bijdrage besteed?

Van de penningmeester Jan Hendriks 4

Volkert Batelaan is de nieuwe voorzitter van de Stichting Stadsmuseum Woerden. Tijdens de voorjaarsbijeenkomst op zondag 27 maart jl. stelde hij zich voor. In dit bericht zijn zijn introductie op papier. 4

Singelkunst is terug!

Door Pike Uittenboogaard en Marianne de Goeij 5

Terug- en vooruitblik op tentoonstellingen en activiteiten van het Stadsmuseum

Door Bianca Six Dijkstra en Arja van Veldhuizen 6 en 7

Wanneer wordt ambacht kunst?

We hebben het idee opgevat om bij u op bezoek te gaan voor een nadere kennismaking. Nieck Engelhard interviewde als eerste Fred van der Worp. 8

Aangeraden door associés voor associés

Kent u de tv-rubriek 'Nu te Zien!', waarin museumdirecteuren hun eigen museum verlaten om een 'niet te missen' tijdelijke tentoonstelling te bezoeken?

Behalve dat wij u deze tv-rubriek van harte aanbevelen bracht deze ons ook op het idee om u te vragen welke actuele tentoonstellingen en culturele evenementen u heeft bezocht en graag bij uw collega-associés aanbeveelt.

Wij verspreiden uw tips dan via mail en de zomer- en winterberichten aan u allen.

Bijlage

Iconen van de Woerdense beeldende kunst

Op de voorjaarsbijeenkomst gaf kunst- en cultuurkenner Frans Lander de beeldende lezing over de vijf belangrijkste kunstenaars die Woerden heeft voortgebracht. Een voordracht die wij zeer de moeite waard vonden en daarom bij dit bericht hebben gevoegd.

Iconen van Woerdense beeldende kunst door Frans Lander: bijlage.

Tv-rubriek Nu te zien! Heeft u een aanrader? Mail ons.

Op bezoek bij Fred van der Worp, pagina 8

De Koeiemart on Tour, pagina 6

Singelkunst 2022, pagina 5

Foto: Margo de Wijk

ZOMERGROET

'Les campeurs s'élever ici le Tour de France', zo werden we eens wakker getoeterd op een camping langs de Tarn in Frankrijk.

Wanneer de zomervakantie daar was trokken we er massaal op uit waarbij Frankrijk vaak de ultieme bestemming was. Een land met ongekende mogelijkheden. De omgeving was er compleet anders en de plek waar je landde had vaak alles te bieden. Water, bos een 'plus beau village de France' en op rijafstand vaak een grote stad.

Die stad vonden we belangrijk om ook de culturele noden te lenigen - niet altijd leuk voor de kinderen - . Maar toch, kastelen, kerken, kathedralen moesten bezocht worden maar eenmaal geconfronteerd met al die pracht en praal waren ook de kinderen vaak onder de indruk. Een korte spanningsboog maar het zaadje was geplant.

Verderop in de tijd worden bezoeken aan steden en plekken met uitdagende stedenbouw en architectuur steeds frequenter.

Er is vaak verbazing alom ten aanzien van de getalenteerde oplossingen en creaties. De bedenkers zijn mensen zoals u en ik, zij onderscheiden zich echter met een enorm gegeven

Antoni Gaudí | park Güell | Barcelona, Spanje | begin 1900

Friedensreich Hundertwasser | woon- en winkelcomplex 'Wohnen unterm Regenturm' | Plochingen, Duitsland | 1994

talent. In de kunstwereld maakt de architectuur en stedenbouw daar geen uitzondering op, integendeel door de schaal, één op één, komen de creaties nog indrukwekkender over.

Wat wanneer je over het viaduct van Millau rijdt, dit overspant de Tarn als hoogste viaduct van de wereld. En de bizarre creaties bezoekt van architect Hundertwasser, zoals de Regen Toren in Plochingen of zijn huis/museum in Wenen. Wat wanneer je Barcelona bezoekt waar je je kunt laven aan de creaties van Gaudi met hoogtepunten zoals Parc Güell en de Sagrada Familia. Kinderen worden er dan toch door geraakt en de interesse wordt zoveel groter dat ook zij dit graag op hun kinderen over brengen.

Van de Franse camping aan de Tarn naar de hoogmis van architect Le Corbusier, de Cathedral Notre-Dame du Haut in Ronchamps een bedevaartsplek in al zijn eenvoud, mooier kan je het niet krijgen en zo is het de ultieme 'roller coaster' waar het hele gezin enorm veel plezier aan beleeft.

Het bestuur van de Vroedschap anno 2018 wenst u een hele fijne vakantie en om met Remco Campert te spreken, gauw **Tot Zoens!**

Jaap Breunesse

Le Corbusier | kapel Notre-Dame du Haut | Ronchamps, Frankrijk | 1955

Le Corbusier | kapel Notre-Dame du Haut | interieur Ronchamps, Frankrijk | 1955

WAARAAN IS UW BIJDRAGE BESTEED?

Allereerst een hartelijk welkom voor twee nieuwe associés: Steef Somers en Pike Uittenbogaard. Een mooi versterking van de Vroedschap van Woerden anno 2018.

Hoe zijn we het afgelopen tijd gevaren? Eerst de cijfers, dan het verhaal.

Het jaar 2021 ving we aan met een bedrag van € 16.520,- in kas. Van de associés ontvingen we in totaal € 16.800,-. Een bedrag van € 13.068,- hebben we besteed, waarmee we met ruim € 20.000,- in kas het nieuwe jaar in gingen.

De bestedingen in 2021 lagen op het terrein van vergroting van de zichtbaarheid van het Stads museum in de social media, waaronder een start van aanwezigheid op Instagram. Daarnaast is bijgedragen aan de online presentatie van de collectie, is er een promotiefilm van het Stads museum gemaakt en een gefilmde rondleiding - op tablet te zien - speciaal voor bezoekers die niet via de trap naar boven kunnen. In het Winterbericht van december 2021 is al een uitgebreide sfeerimpressie van de bijeenkomst rond Hans van Ommeren gegeven.

Met de start van het jaar 2022 is een bijdrage gegeven aan Singelkunst ter hoogte van € 2.500,-. Ook zijn de vrijwilligers van het Stads museum ondersteund door de kosten te dragen voor de coaching in het gebruik van het collectieregistratiesysteem Ad-lib ter hoogte van € 1.700,-.

Beste associés van De Vroedschap van Woerden anno 2018

Graag maak ik van de gelegenheid gebruik mij aan jullie voor te stellen als nieuwe voorzitter van het Stads museum. Mijn naam is Volkert Batelaan. Vanaf januari heb ik het 'voorzittersstokje' van

Maarten Kentgens overgenomen. Maarten blijft gelukkig wel aan als bestuurslid. En dat is heel goed voor het museum en prettig voor het bestuur en mij.

Ik ben getrouwd met Gieneke en we hebben twee, inmiddels uitwonende, dochters Anne en Marije en wonen al ruim 25 jaar met veel plezier in Woerden. In het dagelijks leven werk ik samen met een compagnon - als interimmanager en adviseur - voor organisaties in de publieke sector door heel Nederland. Op dit moment werk ik bij een organisatie in de geestelijke gezondheidszorg in Nijmegen.

Omdat wij met veel plezier in Woerden wonen vind ik het belangrijk om daar ook actief te zijn. En wat is er dan mooier dan me in te zetten voor het behoud en het verder verbeteren van zo'n mooi stuk cultuurhistorisch erfgoed - ons karakteristieke Stads museum - dat zich bevindt nabij het kerkplein. Mijn drijfveer is om niet alleen bij te dragen aan de

Naast deze uitgaven zijn ook enkele toezeggingen gedaan; de belangrijkste betreft een bijdrage aan de 'Koeiemart on Tour', de succesvolle presentatie 'GeKoesterd' die als pop-up presentatie in een reeks van locaties in de buitenkernen van de gemeente Woerden te zien is geweest. Een bedrag tussen de € 3.000,- en € 4.000,- zal hiermee gemoeid zijn.

Ook is een bijdrage van € 10.000,- aangevraagd door het stadsmuseum voor de vaste presentatie van het Verhaal van Woerden. Dit lijkt een hoog bedrag, maar vormt maar een fractie van het totale bedrag, ca € 300.000,- dat nodig is. Een meerjarenplanning is onderhanden voor de halfjaarlijkse bijeenkomsten; nu zijn het nog slechts plannen en kosten ze nog niets, maar de realisatie daarvan zal uiteraard wel enige kosten met zich meebrengen.

Tot slot hebben we enige systematiek aangebracht in de berichten van de Vroedschap, zoals het bericht dat u nu in handen hebt. De opmaak is gestandaardiseerd, de rubrieken bepaald en de taken verdeeld. De productie twee maal per jaar zal uiteraard ook enige kosten met zich meebrengen.

Al met al goed bezig. In het najaar zullen we ons weer tot u wenden met het verzoek tot een volgende bijdrage. We hopen dat u weer van de partij bent.

Jan Hendriks

Penningmeester Vroedschap van Woerden anno 2018

instandhouding, maar vooral ook aan het relevant houden van dit belangrijke stuk Woerdens erfgoed voor toekomstige generaties.

Nu waar het echt om gaat:

Dit jaar staat voor het Stads museum vooral in het teken van 650 jaar stadsrechten Woerden en de (voorbereidingen op de) ingrijpende verbouwing/herinrichting van de zolderverdieping. De subsidies hiervoor zijn binnen, maar de begroting voor deze investering dateert van ruim een jaar geleden. Kortom, werk aan de winkel.

De feesttentoonstelling met o.a. aandacht voor de stadsrechten anno 1372, de viering hiervan 50 jaar geleden en hét (nog te kiezen) voorwerp van Woerden zijn dit jaar belangrijke activiteiten. Voor het najaar is de tentoonstelling 'Water in de kunst' in voorbereiding.

Zonder draagvlak in de Woerdense gemeenschap kan het Stads museum niet bestaan. Daarom hechten wij bijzonder aan onze relaties met De Vroedschap, De Vrienden en de gemeente Woerden; onze drie belangrijkste 'stakeholders'. Op dit moment zijn we bezig om de strategie voor de komende jaren uit te stippelen. Ook De Vroedschap wordt daarin gevraagd om input te leveren. Daarnaast ontmoeten we in kleiner verband graag alle associés om nader kennis te maken en inzichten en ideeën uit te wisselen, tot zover niet alleen een nuttige maar ook zeer aangename bezigheid.

Volkert Batelaan

SINGELKUNST IS TERUG

Singelkunst vond plaats van 18 maart t/m 8 mei 2022.

Na ruim 25 jaar hebben we Singelkunst nieuw leven ingeblazen. Bijzonder om te zien is het enthousiasme waarmee vrijwilligers, sponsors en deelnemers klaar stonden om het evenement te omarmen. We zijn ook erg trots op de samenwerking met KUVVO en de middelbare scholen, waardoor Singelkunst een project werd voor jong en oud. Woerden op z'n mooist.

Er is een hoop op ons afgekomen, positieve en negatieve zaken waar we niet bij stil hebben gestaan toen we aan het avontuur begonnen, maar waar we natuurlijk veel van hebben geleerd.

Momenteel zijn we nog aan het evalueren met alle betrokken partijen om zo over twee jaar beter uit de startblokken te kunnen komen. Van betrokkenen krijgen we natuurlijk genoeg tips om zaken voor de toekomst te verbeteren. Van bezoekers krijgen we doorgaans alleen maar positieve reacties. Zeker tijdens de gratis Singelkunst rondvaarten op de zaterdagen, waar we de kunstwerken konden toelichten, en waarna de bezoekers getraakteerd werden op diverse muziek in het Westdampark, kregen we veel positieve feedback.

Natuurlijk was er ook kritiek.

De Zinker van Theo van Merendonk bijvoorbeeld heeft wel wat stof doen opwaaien, maar dat hebben we doorgaans goed kunnen uitleggen. Veel opmerkingen gingen over de grote Z en de associatie met de oorlog in de Oekraïne. Het kunstwerk was geen pro-Poetin monument, maar sommige mensen vreesden dat Oekraïense vluchtelingen gekwetst zouden zijn. Wij hebben geen berichten ontvangen dat dit is gebeurd.

Om de aandacht niet te veel op dit ene kunstwerk te vestigen, maar wel om te voorkomen dat Oekraïense vluchtelingen onbedoeld gekwetst zouden worden hebben we de verklaring van de kunstenaar door een officieel erkend vertaalbureau laten vertalen en die fysiek bij het kunstwerk geplaatst. We hebben daar op social-media geen ruchtbaarheid aangegeven.

Jan Vermaat

Marco van der Vooren

'Guerilla-art' | Makers onbekend

Onze artistieke commissie was buitengewoon positief over het niveau van de inzendingen, dus dat was leuk om te horen en merken. Van het publiek krijg je natuurlijk verschillende reacties, men vindt iets mooi of niet. Uitleg helpt in dit geval vaak (wanneer je uitlegt dat het ene is gemaakt door een professioneel kunstenaar en het ander door een groepje brugklasleerlingen, dan verandert de mening nogal eens).

Kunst nodigt uit hebben we ook gemerkt. Diverse 'guerilla-arts' doken ineens op in de Singel, gemaakt door buurtbewoners, kunstliefhebbers ofwel mensen die kunst gebruiken om een maatschappelijk onderwerp aan te snijden.

Leuk dus dat Singelkunst onderwerp van gesprek was. Zo leuk zelfs dat we zeker een volgende editie willen organiseren! In 2024 komen we terug. Wil je hierover meedenken of heb je nog tips/tops, dan horen we dat graag.

www.singelkunst.nl

Marianne de Goeij en Pike Uittenboogaard

Theo van Merendonk | De Zinker

DE KOEIMART ON TOUR: EEN WAARDEVOLLE ERVARING

Vorig najaar ontwikkelde Stadsmuseum Woerden de dubbeltentoonstelling 'Gekoesterd' waarin de koe en de relatie van de Woerdenaar met de Koeiemart centraal stond. In het museum waren prachtige schilderijen van meesterschilders over dit oer-Hollandse dier te zien. In het pop-up museum in de Rijnstraat werd de tentoonstelling 'Op de Koeiemart' ingericht over het verleden, heden én de toekomst van dit immateriële, levende Woerdense erfgoed. Dankzij een donatie van De Vroedschap konden we deze tentoonstelling met gemotiveerde vrijwilligers ook naar de mensen toe brengen.

- De tentoonstelling deed in mei en juni zes locaties aan:
- 15 mei Het historische Stoomgemaal Teylingens
- 4 juni Kerkplein Woerden op de Graskaasdag
- 14 juni Zorgcentrum Weddesteyn, Utrechtsestraatweg
- 15 juni De Cope in Kamerik
- 23 juni Het dorps huis in Harmelen
- 26 juni Landgoed Bredius in Woerden

Het bleek een schot in de roos. De tentoonstellingspanelen met afbeeldingen en verhalen over de Koeiemart en de presentatie van de vele bijzondere en unieke voorwerpen door de vrijwilligers riepen bij de bezoekers mooie herinneringen op. Men deelde deze met de vrijwilligers en met elkaar, soms onder het genot van een portie poffertjes. Er kwamen enthousiaste gesprekken op gang over vroegere belevenissen en over hoe de dingen in de loop der jaren zijn veranderd. Spontaan ontstonden boeiende en leerzame lessen over het platteland en het boerenbestaan.

De Cope in Kamerik

Landgoed Bredius

Het lijkt wel of iedere Woerdenaar altijd in zekere mate is verbonden met de boer. Behalve dat de bezoekers en de vrijwilligers veel plezier beleefden aan de reizende Koeiemart tentoonstelling werd wederom duidelijk waarom de Koeiemart waardevol levend erfgoed is.

Vanuit meerdere kanten (met name verzorgingshuizen en dagbestedingen) kwam de vraag of 'De Koeiemart on tour' in de aanloop naar de Koeiemart in oktober herhaald kan worden. 'De Koeiemart on Tour' naadloos aansluit bij de doelstellingen van Stadsmuseum Woerden én het ACW. en vragen ons af of dit initiatief niet een blijvertje moeten worden.

Bianca Six Dijkstra,
organisator en projectleider 'De Koeiemart on Tour'

Kerkplein Woerden op de Graskaasdag

Het dorps huis in Harmelen

Zorgcentrum Weddesteyn

UPDATE VANUIT HET STADSMUSEUM

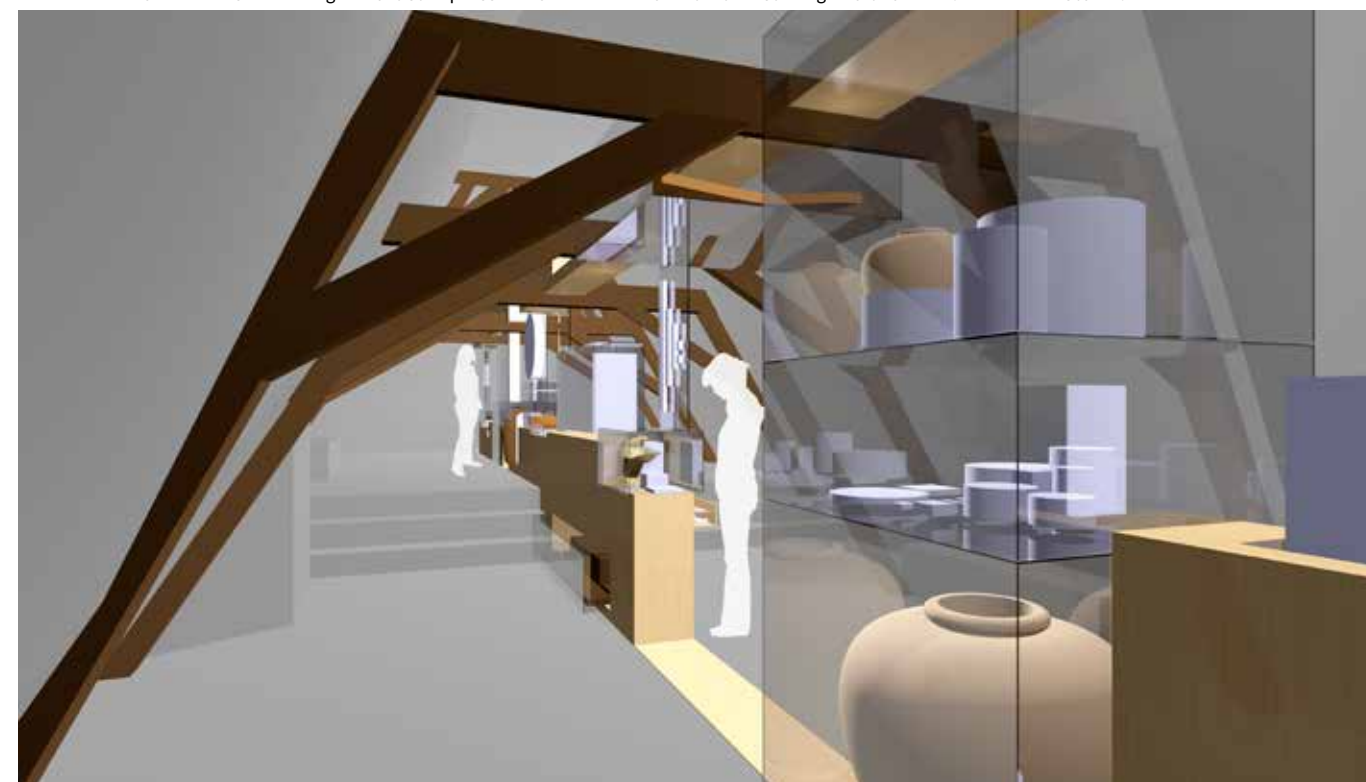
De eerste maanden van 2022 stonden nog het teken van de koe (pagina 6) en van de herstart na de zoveelste lockdown. De culturele sector verwacht dat het enige tijd kost om terug te komen op aantallen van voor de pandemie, maar de bezoekers zijn er weer en genieten zichtbaar van het museum. Langzaam aan trekt iedereen er weer op uit! Dat geldt ook voor onze vrijwilligers, waardoor het rond krijgen van de bezetting deze zomer soms een uitdaging is. We gaan binnenkort werven voor extra hosts. Kent u nog gegadigden?

Sinds 21 mei staat de Feesttentoonstelling Woerden 650. Aan de invulling is bijgedragen door vele Woerdenaren, die verhalen en voorwerpen hebben ingebracht over de grootse viering in 1972 en voorwerpen hebben genomineerd voor de verkiezing van 'het voorwerp van Woerden anno 2022'. In de laatste zaal zijn kunstwerken te zien die leerlingen van basisscholen hebben gemaakt over Woerden 650, dit is een samenwerking met KUVVO.

Campagnebeeld Feesttentoonstelling Woerden 600 jaar stad. Buro Fudge

Ten behoeve van de fondsenwerving een artist impression van hoe de nieuwe tentoonstelling er uit kan zien. Door PronkStudio.

Iedereen kan inbreng in de tentoonstelling leveren door te stemmen: welk voorwerp representeert Woerden in onze tijd het beste? Wat zou het museum moeten opnemen in de collectie om toekomstige bezoekers een goed beeld te geven van onze tijd?

Vanaf 22 oktober presenteren we de tentoonstelling over water, met werk van hedendaagse kunstenaars die hun licht laten schijnen op de altijd spannende verhouding tussen mens en water in onze regio. Dit in het kader van 350 jaar Oude Hollandse Waterlinie, 900 jaar waterbeheer en 700 jaar Grootwaterschap Woerden.

Vaste opstelling van het 'Verhaal van Woerden'

In het vorige bericht schreven we over de ambities voor een metamorfose van de bovenverdieping, waarbij het gaat om verduurzaming en verbetering van de klimaatcondities. En om een aantrekkelijke nieuwe vaste opstelling over het 'Verhaal van Woerden', die toeristen en andere bezoekers meeneemt in de boeiende geschiedenis van deze gemeente aan de hand van tien personages. Sinds kort is ook de grootste subsidieverstrekker over de brug en kunnen we echt van start. Daar hebben we enorm veel zin in! Het is een intensief en super spannend traject voor medewerkers en bestuur. Zo krijgen we te maken met prijsstijgingen, de druk bezette bouwwereld en lange levertijden. Ongetwijfeld moeten we op zoek naar aanvullende financiering en andere vormen van ondersteuning, o.a. om interactieve onderdelen te kunnen opnemen in de presentatie. We houden u op de hoogte en mocht u suggesties hebben, dan horen we die graag. Een goede zomer gewenst!

Arja van Veldhuizen, museummanager

WANNEER WORDT AMBACHT KUNST?

Fred van der Worp IT ingenieur en ondernemer

- *Favoriete boek:* Ik noem mijn genre: thrillers
- *Film:* Een film over bergbeklimmers... alles gaat mis. 'Hij heet The Void volgens mij...
- *Muziek:* Uit mijn tienertijd: popklassiekers uit de tachtiger jaren
- *Land of landstreek buiten Nederland:* Zuid Tirol: prachtig berglandschap met invloeden uit Italië
- *Sport:* Roeien
- *Motto:* Neem jezelf niet té serieus
- *Het meest geleerd van:* Ik leer nog dagelijks in mijn werk.

Ik opperde het idee om in ieder bericht een gesprek met één van u, onze associés, op te nemen. Mijn mede-bestuursleden stemden ermee in. Wie zal ik als eerste bellen? Ik werp een blik op de lijst van associés in alfabetische volgorde. De eerste en de laatste naam zie ik altijd meteen. Eerlijk gezegd denk ik bij de laatste ook: "Als ik Fred van der Worp bel kan ik het monumentale 'Kop en Hagen' van binnen bekijken."

Een huis met een geschiedenis

Het is woensdagavond 22 juni 2022. De zon staat nog best hoog als ik rond achten naar 'noord-west' Woerden fiets. Het is dan ook de eerste zomeravond na de langste dag. Rietveld was tot 1964 een zelfstandige gemeente. Pan- en steenfabrikant Aart Knijff (1836-1908), die onder andere ook burgemeester van Barwoutswaarder, Waarder en Rietveld en liberaal Tweede Kamerlid voor het district Bodegraven was, heeft Kop en Hagen in 1858 laten bouwen. Inmiddels een rijksmonument.

Fred verwelkomt me hartelijk. Ik krijg een privé rondleiding door zijn sfeervolle huis met een geschiedenis. Terwijl hij koffie voor ons zet kijk ik al m'n ogen uit.

Met energie en liefde

In 2013 krijgen Fred en zijn vrouw Henny de kans om de karakteristieke villa met 'flink achterstallig onderhoud' aan te kopen. Gelukkig heeft het nog de originele indeling. Het verwaarloosde interieur is ook grotendeels nog intact. Het statige trappenhuis, de gedecoreerde stucplafonds en schouwen zijn prachtige blikvangers.

Met veel energie en liefde voor het vakmanschap, waarmee dit statige neoclassisistische herenhuis ruim 150 jaar geleden is gebouwd, restaureren ze het. Zo vertelt Fred mij over de bijzondere maatvoering van de vertrekken en maakt hij me attent op de 'trompe l'oeuil-manier' waarop de oorspronke-

lijke marmeren tegels in de gang zijn gelegd. "Dit deel van de gang lijkt op het eerste gezicht net zo breed als dat deel," zegt hij. "En wat een kunstenaar moet die timmerman wel niet geweest zijn als je naar de raamluiken kijkt. Wij voelen ons bevoorrecht om hier te wonen en realiseren ons dat we ook passanten zijn die erfgoed in stand houden."

Fred komt uit Almelo en Henny uit Stramproy. Ze leren elkaar kennen tijdens hun studie op de Universiteit Twente in Enschede. Het werk van beiden in de IT brengt ze naar 'Midden Holland'. Fred kan in Rotterdam aan de slag en Henny in Laren. Woerden ligt prima centraal. Hun kinderen, Lieke en Job, die inmiddels zijn uitgevlogen, worden 26 en 23 jaar geleden in Woerden geboren.

Waarom zei je 'ja' tegen De Vroedschap?

"Als je langs het museum loopt besef je toch dat het een parel is. Met elkaar doe je iets voor Stadsmuseum Woerden en geeft daarmee aan dat het een waardevolle instelling is. En tot nu toe geniet ik ook van het contact bij de bijeenkomsten."

Da Vinci, wetenschapper én kunstenaar

Als technische wetenschapper vindt Fred zich geen kenner van kunst of geschiedenis. Hij antwoordt op de vraag welk kunstwerk en/of kunstenaar hem inspireert Leonardo da Vinci. Fred is een groot bewonderaar van het inzicht en vakmanschap dat mensen aan de dag leggen en die tot uitdrukking komen in kunstwerken, maar ook in gebouwen. Zo vindt hij Kop en Hagen ook een kunstwerk. En ook geeft hij als voorbeeld de Maeslantkering in de Nieuwe Waterweg. Als software engineer werkt hij ook voor Rijkswaterstaat en is hij betrokken bij deze 'liggende Eiffeltoren'. Hij heeft groot respect voor de uitvindingen en de inspanning die nodig zijn om zo'n technisch kunstwerk tot stand te brengen en te beheren. "Ik vind dan ook bijvoorbeeld de tv-serie waarin men op zoek gaat naar hoe een oud meesterwerk is gemaakt boeiend en ook de lezing over de totstandkoming van reclamefoto's vond ik interessant."

Wie wordt de volgende die ik ga vragen voor een interview? Fred stelt Ans Kromwijk voor. "Zij is keramiste en ik zou haar willen vragen wanneer ambacht kunst wordt?"

De witte wijn was heerlijk. Hoogste tijd dat ik opstap, eigenlijk te laat voor een doordeweekse dag. Excuus Fred. Wat zijn de platanen van onderaf indrukwekkend aangelicht. Dank voor deze mooie avond.

Nieck Engelhard

'De Measlantkering is ook een kunstwerk'

Foto: Siebe Swart | bron: www.siebeswart.nl

Vergelijk van de maat van de Measlantkering met de Eiffeltoren

Paul Peeters | bron: Twitter